

út á gøtuna at leita í eini rættiliga stórá tónleika-húð. Vit vóru í Rock Circus – tað gloymdi eg helst at nevna – og hetta stóra circus liggur við Trafalgar og Picadilly, men eg festi meg ikki í gøtunavn, og har var ótrú-liga nógv fólk í býnum í gjár. Trafikkurin var eisini tættur, tí nú stundar upp til páskafrítíðina bæði so og so, gestir koma og arbeiðsfólki her í býnum ger innkeyp til frítíðina.

Havi ikki nevnt nógv um, at Helgi Joensen, sivilverk-frøðingur var her og vitjaði meg, tí eg hevði spurt hann, um eg ikki kundi fáa eina samrøðu við hann, og held-ur ikki havi eg nevnt um tað sum vit eru farin at rópa »virusin« her umboð, men eg skal gera tað í stuttum. Fuglafjarðar manskór hevur verið rættiliga herjað av hesi epidemí, búkilka, hálsbrúni, spýggja og skræpa, havi eg latið mær fortalt, eru sumpotini. Men her er eingin vandi á ferð, tí læknafólkini eru væl og virðiliga umboðað á hesum túrinum, tá vit hava ikki minni er triggjar læknar við.

Veit ikki, hvussu tað verður í dag, nú manskórið úr Fuglafjarði skal út at hava konsert, men í gjár vóru einir fimm sangarar rættiliga veikir og sjúk. Vit vóna bara tað besta, at manskórið verður fullt mannað í dag. Ætlanin var hjá mær at sleppa við teimum í morgin, tá farið verður í onkra kirkju at syngja, men eg havi ikki enn fingið at vita, nær farið verður. Í dag fái eg ikki farið við teimum, tí vit hava tveir túrar á skrání og seinna-partin verður tað vitjan á BBC.

Helgi Joensen hevur eisini samband við Fuglafjarðar manskór, so hann kemur aftur higar í dag, men eg tosaði, sum sagt, við hann fyrradagin, og tá greiddi hann mær frá, at hann starvast í SimCorp Ltd. fyrirkøni, sum er dansk. Hann fór at starvast í hesi fyrirkøni í 1986 og tá hann hevði starvast í Danmark í 4 ár, valdi hann held-ur at koma higar til London enn at fara til Føroyar, og eg skilji hann so væl. Hann fekk hetta tilboð at byrja í London.

SimCorp Ltd. ger teldu-

skipanir, instalerar tær og marknaðarførir hesar skipanir. Skipanirnar eru við-víkjandi figgjastýring í bankum, tryggingarfeløg-um og multinationalum fyrirkønum. Kundarnir eru stórir og tungir, sum t.d. Bass bryggjarini, ið eiga Holiday Inn hotelketuna í USA, Abbey National Bank, sum er millum teir størstu í heiminum, Pen-land Group, sum eigur einar 60 fyrirkøni, ið gera sports-klæðir av merkjum sum Speedo og Ellesse, og Q8, statslojufelagið í Kuwait.

Hesar figgjarskipanir skulu halda stýr á pengunum, tá ið lánt verður ella tá ið lógur verða gjørdar ella tá keypt verður á valuta-marknaðum, og harav eisini viðvíkjandi risikostýring, sum Helgi greiðir frá.

Fyrirkøni hevur skrivstov-ur í Onglandi, sum nevnt, Norra, Týsklandi eisini og liggur høvuðsskrivstovan í Danmark. Umsetningurin í Onglandi liggur um 30 mió. kr. og hann veksur stóðugt. Hetta ljóðar kanska ikki av

stórum samlaði umsetningur-in er, veit Helgi Joensen ikki rættiliga, men tað eru nakrar hundrad milliónir.

Og felagið veksur, tí tá Helgi byrjaði í 1986 starv-aðust bert 45 fólk í SimCorp Ltd., men í dag eru tey 240. Tað eru partaeigarar, sum eiga felagið og ein av teimum er so Helgi Joensen, hin helvtin av samlaða partapeninginum eiga danskir pensiónsskassar.

Helgi og Meibritt búgva nakað uttan fyri London og skrivstovan liggur eisini uttanfyri. Tá ið eg skrivi uttanfyri eigur hetta at skiljast so, at tey búgva uttan fyri City, ja eg havi ikki rættiliga sett meg so væl inn í alt hetta við City og ikki City, tí sum eg skilji eru ymiskar frágreiðingar um henda vakra bý og hvussu hann er skipaður, men sama ger tað okkum.

Spurdi eisini Helga, um hann og Meibritt – hon eigur dóttirina Eyðritt sum er 18 ár – høvdu samband við aðrar føroyingar í London, men tað er neyvan tað stóra.

Gardurin í Hampton Court ella Hampton Palace. Alt var so stórsligið á hesum slotti hjá Henry VIII

stórum, men hetta er nógv, tá ið talan bert er um software her í Onglandi hjá hesi einu fyrirkøni. Hvussu

Hann sigur, at gjørt var nakað av lobbyarbeiði einaferð, tá herferðin móti grindadrápinum var í hæddini fyri nøkrum árum síðani, og tá hevði hann samband við m.a. Marjun Joensen King, sum eg havi avtalað at hitta fríggjadagin seinna-part. Tey máttu saman og kanska eisini við øðrum føroyingum royndu at verja grindadrápið, tí her er jú eingin føroysk sendistova, men nú hevur verið friður. Hann sigur seg siggja føroyingar eina til tveir ferðir árliga her í London, so tað er ikki tað stóra.

Og hann skundar sær at leggja aftrat, at síðan hann fekk møguleika at lesa internet Sosialin hevur verið hugaligari, tí nú hevur hann fingið meiri samband við Føroyar og er meiri orienteraður av tí sama.

Klokkan er nú farin av 7.30, so eg fari fram at fáa mær morgunmat. Hetta er ein av teim stóru lótnum

henda frálíka og góða møguleika, men tey hava so fingið tað at vita nú, tá ið vit, sum vistu tað, hava greitt teimum frá, at so er. Tað eru ikki øll sum fáa alt við, men vit eru nøkur ið gera tað og Gud havi lov fyri tað, at vit eru so ólík og tó so lík. Ikki er gjørligt at skriva ein slíkan filosofisk-enda á kanarinum, tí har er so trøngt, at tú fært ikki broytt meining á dúrkinum, sum eg hoyrdi onkran taka til.

10. april, langi fríggjadagur

– Men reyvin á tær, gamli, er sakin, sigur ein ung genta, sum hevur sitið uppi alla nátt og drukkið saman við fleiri øðrum. Tey hava hugnað sær í býnum og sita nú her á kafeteria og drekka teir síðstu náttarminnitirnar, aðrenn tey fara at leggja seg. Hon hoyrist alla tíðina, henda gentan norðaneftr

Ein av mongu grønu blettunum í London. Hvør var vakrari enn annar

umborð at fáa morgunmat á finu matstovuni har frammi. Morgunmaturin er við í prísinum og tú kanst eta teg mettan og væl settan, ja tú kanst eta teg um rygg sum sagt verður á góðum føroyskum. Tað vóru ikki øll sum vistu, at tú hevði

onkustaðni og nú er hon farin at siga krønikur um Bathman, Mr. Bean og Superman og aðrar stórar hetjur. Á veg aftur higar rendi eg meg eisini í onnur ung, sum høvdu verið í býnum í nátt. Har valdaði meiri friður, tey lógu mest-sum eλλα kanska vóru tey farin til koys, aðrenn tey vóru komin inn á kamarið.

Nú vit eru farin at hoyra krønikur, so hoyrdi eg ein av fyrstu døgnum, eg kom umborð eina fitta um Bill Clinton. Spurningurin var, um eg visti hvussu splittan hjá hesum mæta manna kallaðist.

– Nei, sigi eg.

– U S Open, er rætta svar-ið.

Ha, ha, ha!

Hvat skula vit siga um túrin higartil? Tað er á slík-um túrum altíð okkurt at finnast at og okkurt kundi sjálvandi verið betri, men sum heild hugsi eg øll eru væl nøgd. Kanska hevur henda sjúkan umborð ørkymlað nakað við tað at eini 60 fólk hava ligið og liggið sjúk, men sum eg skilti á Fuglafjarðar manskóri, so vóru teir og sungu í gjár, og í dag fari eg við teimum. Í dag einaferð seinna-partin verður so eitt slag av móttøkum umborð við tað at fleiri føroyingar sum eru búsitandi her í London koma umborð. Og nú sum eg siti her og skrivi, kemur ein sera fitt genta, sum hevur sitið og hugnað sær í nátt og prátar. Jú, hon vil vita, hvør eg eri sum havi leitað mær upp so árla á morgni. Sigi henni so mitt navn og hon hevur lisið okkurt og hoyrt navnið, men ongantíð sæð mannin.

Spurdi tíverri ikki um navnið, men eg hoyri, at hon er norðingur. Hon lesur arkitektur av einum ella øðrum slagi og kom her fyri nøkrum árum síðani. Hon er ljóshærd og tá hon hevur greitt mær frá eini søgu um mannin, spyrji eg hana, um hon hevur ein myrkan mann, jú tað hevur hon. Maður hennara er hýr-vognsforari og eitt kvøldið koyrdi hann eina damu til hús. Hon hevði so sagt hon-um, at hon kom úr Føroy-um. Handa er góð, hevði maðurin so svarað, men fekk so telefonnummar hjá hesi damu sum eisini las í

London.

Soleiðis kom henda gentan – vit kunnu bara siga henda ljóshærd gentan at fáa eina góða vinkonu. Hetta greiddi hon mær frá, tá ið eg spurdi hana, um hon kom nakað saman við føroyingum í London. Eina aðru ferð hon koyrdi í toki, sá hon eina kvinnu í føroyskari troyggju, helt hon, og tá hon spurdi hana, um hon var føroysk, svaraði hon nei, men hon kendi eina aðra, sum eisini gjørdist vinkona hesa gentu ella konu úr Norðoyggjum. Vit hava avtalað, tá ið stundir gevast, at tosa nærri saman, og tað átti at verið gjørligt, tí hon býr umborð nú. (Hetta var kortini av ongum av eini ella aðrari orsök).

Eitt aftrat sum eg fái stundir at nevna nú, aðrenn farið verður fram at eta morgunmat. Tað er onkur umborð sum er komin niður higar at fáa sær hjálpið fyri eyguni. Tú kanst fáa við-gerð fyri eyguni við laser og tað hjálpið, verður sagt. Ert tú nærsýntur, kanst tú upp á nøkur sekund fáa hjálpið, so tú leggur brillurnar frá tær. Kostnaður: 3.000 krønur fyri hvørt eygað! Ætlanin var at fáa meiri at vita um hesa viðgerð ella tosa við onkran sum hevur fingið hana, men higartil er hetta bert ein søga, sum eg havi hoyrt. Vit vita meiri um hetta, tí sjálvur hevði eg einki havt ímóti at sloppi undan brillunum, tí tað er bara stríð av teimum. Tá ið eg skal lesa, má eg taka tær av, eisini tá eg fái mær eta og so eisini, tá ið farið verður at leggja seg. Og hvar í himmalsins garði legði tú brillurnar frá tær? Ja, hvør kennir ikki tað at ganga í tímar og leita eftir einum brillum, og hvussu nógvir tímar fara ikki til hesa leit-ing, tekur tú eitt heilt lív.

Klokkan 10 verður farið avstað í dag, og seinni má eg so taka mær stundir at skriva. Nú er henda ferðin farin at stytast, ja tað gjørdi hon sjálvandi beinanvegin vit byrjaðu hana, men í dag er fríggjadagur og í morgin leygardagur og tá verður farið avstað.

Annars spæla Manchester U og Liverpool. (Nú veit eg tíverri ikki hvussu hesin dystur endaði!)

Framhald

Tvær damur á ferð upp gjøgnum Thames ána eftir túrin á Greenwich. Tær sita í djúpum tonkum, haldi eg, men eg minnist ikki, hvat tær hugsaðu um